

PROGRAMA DE MÀ

Cor de Cambra del Palau & Compositors Corals Catalans Contemporanis —*La Generació C*

La Casa dels Cants

Diumenge, 9 de novembre de 2025 – 17 h

Petit Palau

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
**ORFEO
CATALÀ**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

EMAS
GESTIÓ AMBIENTAL
NORMA UNE-EN ISO 14001

AENOR
GESTIÓN
AMBIENTAL
ISO 14001

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

Marta Cardona, *violí*

Maria Camahort, *guitarra*

Pere Olivé, *percussió*

Xavier Puig, *director*

Tradició coral

Lluís Millet (1867-1941)

El cant de la Senyera

Amadeu Vives (1871-1932)

L'emigrant

Lluís M. Millet (1906-1990)

El rústec villancet

Pau Casals (1876-1973)

O vos omnes

Enric Morera (1865-1942)

La sardana de les monges

Nova creació

Popular–Bernat Vivancos (1973)

El cant dels ocells

Solista: Belen Barnaus (soprano)

Joan Magrané (1988)

O vos omnes

Josep Vila i Casañas (1966)

Salve Regina

Solista: Marta Cordoní (contralt)

Carles Prat (1985)

O magnum mysterium

Josep Ollé (1987)

Ave Maris Stella

Cançoners populars

Anna Campmany (1993)

Tota la gent de Rupit

Arnau Tordera (1986)

La fadrina galana

Solistes: Anna Campmany (soprano), Magda Pujol (contralt) i Aniol Botines (tenor)

Xavier Puig (1973)

Jota i fandango

Josep-Lluís Guzmán i Antich (1954-2017)

Sa ximbomba

Solista: Blanca Martí (soprano)

Feliu Gasull (1959)

El comte Arnau

Solista: Mariona Llobera (contralt)

Aquest concert té una durada de 70 minuts, sense pausa.

La durada del concert és aproximada.

#coral #patrimonicatalà #estrenes #palaujove

Palau de la Música Catalana

Yuja Wang & Mahler Chamber Orchestra /
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera
& Simon Rattle / Cecilia Bartoli /
musicAeterna & Teodor Currentzis /
Víkingur Ólafsson / Staatskapelle Dresden
& Daniele Gatti / Anne-Sophie Mutter,
Yefim Bronfman & Pablo Ferrández /
Lang Lang / Sondra Radvanovksy / Sabine
Devieilhe & Jakub Józef Orliński / Sheku
& Isata Kanneh-Mason / Seong-Jin Cho
& London Symphony Orchestra / Janine
Jansen & Camerata Salzburg / András
Schiff / Budapest Festival Orchestra & Iván
Fischer / Orchestre des Champs Élysées &
Philippe Herreweghe i més de 200 concerts!

Temporada 2025–2026

Entrades i abonaments ja a la venda

Poema

Missiva

si lligués el desig a una pota d'ocell
si l'encàrrec fos *corre és urgent*
ves i troba qui busco aquell cos que ara és meu
sorprenria als banyistes la implosió enmig del cel

Mireia Calafell

Si una emergència (Proa Edicions, 2024)

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

La **Generació C** fa referència a la generació actual de *compositors corals catalans contemporanis*. Una quàdruple C per a un grup heterogeni de talent català que té en comú la voluntat de renovar la música coral amb un esperit obert i de contribuir al patrimoni musical català amb música que traspassi el temps i les modes, tot defensant, cadascun d'ells, un estil propi.

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (fundat el 1990). El Cor de Cambra del Palau de la Música és un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat. Fundat l'any 1990 per Jordi Casas Bayer, canta des de repertori del Renaixement fins a estrenes actuals de compositors catalans i col·labora amb formacions nacionals i internacionals. Actualment Xavier Puig n'és el director.

Quines són les claus del concert?

El concert es divideix en tres blocs diferenciats, en un arc invisible que uneix la generació d'or del cant coral català (de les acaballes del segle XIX i inicis del XX) i la generació actual, la Generació C, del primer quart de segle XXI.

Amb el Palau de la Música Catalana i l'Orfeó Català com a matriu, el darrer bloc uneix tradició i creació amb la revisitació de l'obra del Cançoner Popular de Catalunya –impulsat per Francesc Pujol, sotsdirector als inicis de l'Orfeó Català. En aquest bloc, compositors actuals harmonitzen amb ulls contemporanis les cançons del cançoner popular, que són les arrels de la nostra cultura.

A què he de parar atenció?

L'emigrant d'Amadeu Vives està inspirada en el poema homònim de Jacint Verdaguer, mentre que *El cant de la Senyera*, amb música de Lluís Millet, està escrita sobre text de Joan Maragall. Ambdues van ser dedicades a l'Orfeó Català.

Els compositors de l'època musicaven tot sovint poemes o textos en català, reflex del moment d'efervescència literària i cultural catalana. Però també prenien els

textos llatins de la litúrgia cristiana per compondre obres icòniques com l'*O vos omnes* de Pau Casals.

Els textos religiosos són també motiu d'inspiració de molts dels membres de la Generació C, com es pot veure en les obres de Magrané, Vila, Prat i Ollé. Però aquesta mateixa Generació C és la que revisa amb respecte, alhora que rejoveneix, les cançons tradicionals, des d'*El cant dels ocells* de Vivancos fins a *El comte Arnau* de Gasulla.

Sabies que...

L'OCPC (Obra del Cançoner Popular Català, 1922-1936) va consistir a recopilar un corpus de milers de cançons populars d'arreu dels Països Catalans. Va ser una iniciativa impulsada pel mecenes Rafael Patxot i Jubert i dirigida per Francesc Pujol des de l'Orfeó Català. Va suposar una feina ingent, amb expedicions als llocs més recòndits de la geografia catalana en un temps en què no hi havia infraestructures de transport.

L'objectiu de l'Obra del Cançoner no només tenia un afany recopilatori, sinó també el de contribuir a conèixer les arrels del patrimoni català, perquè aquestes obres servissin d'inspiració a les generacions futures.

La música popular no es distingeix d'altres músiques per unes determinades característiques sonores o d'origen, sinó per estar feta, viscuda i recreada de forma col·lectiva i, generalment, per transmissió oral.

Palau de la Música Catalana

Mirades del Palau

Redescobreix la joia modernista de
Domènech i Montaner

Compra la teva visita a:
palaumusica.cat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb la col·laboració de:

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

inaem

Comentari

Un país d'esperit coral

Un eix important de l'actual temporada artística del Palau de la Música Catalana és l'impuls de la nova etiqueta anomenada Generació C (amb referència a compositors corals catalans contemporanis). Cal dir que, més enllà d'estratègies comunicatives –o de l'imperatiu tan dels nostres dies d'agrupar-ho tot en “marques”–, en cap cas podem considerar-ho un intent de forçar una nova moda. Més aviat els responsables del Palau han donat resposta al que ja fa molts anys que és un fet. La Generació C, com a espai propi d'una programació musical, és el just corol·lari en forma de reconeixement institucional d'una realitat que fa temps que fa sentir afortunada la família coral, i que ara es vol compartir encara més amb tot el públic: mai hi havia hagut una concentració tan gran –en termes de quantitat, qualitat i també diversitat en les seves veus– de compositors catalans específicament centrats en la creació d'obres corals.

Tot això, tanmateix, tampoc hauria de ser motiu de sorpresa, perquè no es tracta d'una casualitat arbitrària, encara que parlem d'una nació tan històricament donada a menystenir-se mentre mira sempre cap enfora. Primer, perquè el Palau té com a objectiu fundacional la difusió internacional del patrimoni cultural català, i, després, perquè tots aquests compositors actuals no apareixen del no-res. El programa del concert d'avui és una oportunitat perfecta per celebrar aquest moment dolç que vivim en la creació musical, però també per recordar que aquest moment és fill d'una llarga tradició que fa del nostre país un centre creatiu d'ànima intrínsecament coral.

El mateix director Xavier Puig ha recordat darrerament la importància de reivindicar com la història primerenca de l'Orfeó Català es va teixir íntimament lligada a la d'una sèrie de noms que van condicionar la seva producció musical al fet que la seva biografia orbités al voltant del Palau en tant que seu de la vida musical catalana. No només ens referim als mestres fundadors Millet i Vives, o a figures dites sovint “universals” com foren Casals i Granados, sinó també a altres noms, com Antoni Nicolau, Francesc Pujol o, anys després, Lluís Maria Millet.

Malauradament, moltes de les seves obres fa dècades que no s'interpreten i dormen a les lleixes del CEDOC; però també és cert que d'altres van poder transcendir la vida dels autors i és per això que, més enllà de l'himne de l'Orfeó Català, totes les

peces del primer bloc del programa ressonaran plenament en la memòria dels que estimeu el Palau. Obres com *El rústec villancet*, recurrent al tradicional Concert de Sant Esteve; *O vos omnes*, amb la seva colpidora espiritualitat, o la festiva i descriptiva *La sardana de les monges*, es van convertir en repertori habitual dels concerts de l'Orfeó i fàcilment podríeu congregar generacions de cantaires de totes les edats que us les podrien interpretar de memòria. Són, certament, ja part indissociable de la història recent de la nostra cultura.

De fet, en aquestes peces trobem moltes de les mateixes virtuts que avui elogiem als membres de la Generació C. Una música intel·lectualment ambiciosa i escrita des del més meditat dels rigors, forjada al caliu de l'estudi de la tradició d'escriptura polifònica europea, molt sovint d'àmbit sacre, però que no té vergonya de mirar els seus orígens ni la senzillesa de les tradicions populars. Una música que vol construir una identitat artística catalana amb l'alquímia justa d'ingredients que barreja el romanticisme germànic, els perfums cromàtics de la tradició francesa i la càlida sal del Mediterrani.

A més a més, aquesta mixtura única, tan filla del Modernisme com el mateix Palau, també incorpora un element de responsabilitat social que no podem obviar. Tradicions cultes a banda, el fet que hàgim escollit la formació del cor com a pinyol de la creació musical ens parla també d'associacionisme, de participació ciutadana i d'accés popular a cultura; és en aquest gresol social on neix la Generació C, crescuda tant a les aules dels conservatoris com als locals d'assaig dels centenars de cors *amateurs* que articulen la nostra societat civil.

El bloc central del programa representa aquesta nova generació de creadors començant per qui n'és considerat un dels degans, per trajectòria i influència. La seva llarga vinculació a l'Escolania de Montserrat, o fites com els imprescindibles enregistraments dels discs *Blanc* i *Requiem* pel Cor de la Ràdio de Letònia, han fet de Bernat Vivancos un veritable far per a molts joves compositors corals catalans. La seva escriptura amarada d'inquietuds transcendents transmet una mística serena que afegeix al pòsit de la nostra tradició aquesta fixació pel món nòrdic tan present en molts dels compositors actuals.

La polifonia escandinava també ressona en les obres de Josep Vila i Casañas, potser a causa dels seus anys de formació a Suècia. Els qui recordeu haver-lo vist en la seva època de director de l'Orfeó Català, o l'hàgiu seguit en la trajectòria posterior, podreu visualitzar-lo perfectament tancant els ulls quan soni el seu *Salve Regina*. Vila compon tal com dirigeix (i viceversa), tot convertint-se en una feliç

confluència poc habitual en el món de la música: la mil·limètrica precisió del seu gest, fruit d'un vastíssim coneixement intel·lectual dels budells de l'escriptura coral, lluny de fer-lo fred, ens aboca a un univers ple de colors càlids i de profunda i emotiva humanitat.

Els qui han vingut darrere, o bé n'han estat deixebles a l'ESMUC o bé han crescut dins del món coral, si no les dues coses. En el saber fer minuciosos de la ploma de Carles Prat ressona la seva experiència com a cantant professional, al Cor de Cambra del Palau i al Cor Francesc Valls de la catedral de Barcelona, mentre que el delicadíssim *Ave Maris Stella*, del compositor convidat de la temporada, Josep Ollé –obra guanyadora del III Concurs Internacional de Composició Coral de l'Orfeó Català, el 2019– representa plenament aquesta fornada de creadors desacomplexats que, deixant enrere les trinxeres estilístiques del passat, no tenen por de reivindicar la vigència de la bellesa com a valor artístic.

Per una altra banda, Joan Magrané encarna perfectament aquesta convivència entre el reconeixement internacional, des de ben jove, i un compromís indestructible i militant envers les seves arrels. És precisament aquest orgull i la consciència que els nous passos serveixen per avançar (però no per esborrar un llegat sovint menystingut) el que ens ha portat produccions d'èxit com la d'*El cançonier popular contemporani* d'aquest mateix Cor de Cambra. D'aquesta proposta procedeixen les obres del tercer i darrer bloc del programa d'avui. Les peces que sentirem són els arranjaments i revisitacions (algunes encarregades expressament per a l'esmentada producció) que veus tan actuals i actives com Anna Campmany (també cantant del Cor de Cambra) o Arnau Tordera han fet de les melodies extretes del monumental recull dirigit per Francesc Pujol els anys vint i trenta del segle passat.

¿Aconseguirem com a societat que aquesta generació siguin els Pujol i Lluís Millet del futur?

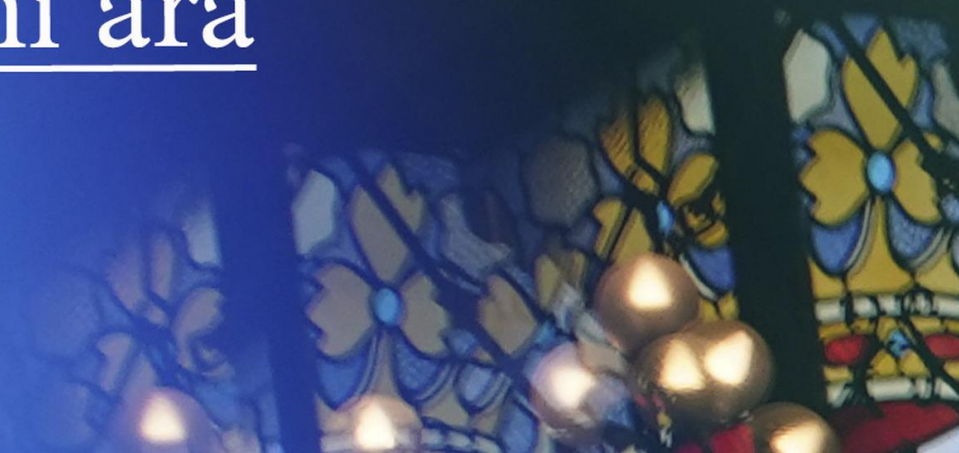
Martí Marimon Agudé, filòsof i músic

Fes-te soci de l'Orfeó Català

Forma part d'un dels
símbols més genuïns
de la cultura catalana.
Suma't a una gran
família d'entusiastes del
cant coral.

Fes del Palau casa teva!

Uneix-t'hi ara

Biografies

Cor de Cambra

© Ricardo Rios

El Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana és un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat espanyol. Va ser creat per l'Orfeó Català l'any 1990 amb la missió de difondre la música coral universal, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació; als seus components se'ls exigeix un alt nivell vocal i artístic. El Cor ha estat dirigit per Jordi Casas i Bayer, Josep Vila i Casañas i Simon Halsey. Actualment Xavier Puig n'és el director i Jordi Armengol el pianista.

Ha estat dirigit per grans mestres, com R. Jacobs, M. Minkowski, K. Nagano, S. Rattle, D. Barenboim, Ch. Rousset, V. Jurowski, D. Gatti, S. Carrington, F. Biondi i G. Dudamel. Des de l'any 2010 la formació és membre de The European Network for Professional Chamber Choirs (TENSO).

Ha actuat per tot el territori espanyol i en l'àmbit internacional destaquen els debuts als Proms de la BBC de Londres, al Festival MÜPA de Budapest i a Los Angeles (EUA), en l'inici de la gira internacional amb l'òpera *Fidelio* de Beethoven de LA Phil, dirigits per Gustavo Dudamel (2024). També destaquen les produccions pròpies *El cançoner popular contemporani* (2022), que commemorà el centenari del l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya, *Un cant a la natura. Un*

crit a la terra (2023), *Una Schubertiada* (2024) i *Canto la lluita... i l'amor*, dedicada al centenari Joan Salvat-Papasseit (2024). També, el 2025, destaca la col·laboració amb el Balthasar Neumann Chor de Thomas Hengelbrock amb el programa *Romanticisme coral i Escola de Montserrat* dirigit per Xavier Puig, i el concert al costat del violoncel·lista Nicolas Altstaed, amb el seu *Stabat Mater*, per a cor mixt i violoncel, dirigit per Júlia Sesé, així com una estrena de Raquel García-Tomás.

De la temporada 2025-26 destaca la gira amb el conjunt Il Gardellino, sota la direcció de Christoph Prégardien, amb l'*Oratori de Nadal* de J. S. Bach per diferents ciutats espanyoles i europees (Anvers i Amsterdam) i al Palau, el desembre del 2025; així com el retorn a Los Angeles (EUA), al costat de l'Orfeó Català i l'Orquestra Filharmònica de Los Angeles, dirigits per Gustavo Dudamel, amb la *Missa solemnis* de Beethoven, el febrer del 2026. També destaca la nova producció *Judici a Gesualdo*, amb la col·laboració del pianista Marco Mezquida, amb obres de Carlo Gesualdo i el mateix Mezquida; la interpretació de la *Missa en Si menor* de J. S. Bach, amb l'orquestra barroca Vespres d'Arnadí, i el concert amb obres de compositors corals catalans contemporanis i una estrena de Gabriela Ortiz.

El Cor de Cambra està format per:

Sopranos

Belen Barnaus, Anna Campmany, Natàlia Casasús, Araceli Esquerra, Míriam Garriga, Anna Niebla, Mireia Tarragó.

Contralts

Marta Cordoní, Guillermina Gallardo, Maria Jurado, Margarida Lladó, Mariona Llobera, Blanca Martí, Magda Pujol.

Tenors

Aniol Botines, Josep Camós, Marc Garcia, Joan Mas, Carles Prat, Marc Rendon, Matthew Thomson.

Baixos

Albert Cabero, Antonio Fajardo, Esteve Gascón, Daniel Morales, David Pastor, German de la Riva, Jordi Sabata.

Marta Cardona, violí

S'inicià a la música amb el seu pare i es formà violinísticament amb Xavier Turull, Evgeny Grach i Isabel Vilà, tot obtenint les màximes qualificacions i el premi d'honor del Conservatori Superior de Música del Liceu. Realitzà diversos postgraus als conservatoris Codarts de Rotterdam, a Brussel·les i a la Universitt Mozarteum de Salzburg, sota el mestratge de Gordan Nikolich, Igor Oistrack, Clemens Hagen i Jrger Geise. Tot aix becada per fundacions com Ibercaja, i pel Ministeri de Cultura i la Generalitat de Catalunya. També ha rebut consells dels violinistes Ruggiero Ricci, Michaela Martin, A. Altenburguer, S. Fatkoulina, Hagai Shaham...

Ha format part de l'European Union Youth Orchestra i de la Gustav Mahler Jugendorchester, sota la batuta de Claudio Abbado, Bernard Haitink, Myung-Whun Chung, Colin Davis... i ha estat convidada com a concertino per l'Orquestra de Cambra del Gran Teatre del Liceu, Euskadiko Orkestra, Sinfónica de Tenerife, Teatre Petruzzelli de Bari, Kammart Ensemble, Orquestra de Cambra de Menorca, Orquestra de Extremadura, Música Vitae (Suècia), Orquestra del Penedès, Vigo 430..., en gires i enregistraments per la Xina, el Japó i Sud-amrica... També ha estat convidada com a violí coprincipal de la Scottish Chamber Orchestra, com a principal de la Camerata 432 i com a violí solista del BCN216, Orquestra Simfònica Camerata XXI i Orquestra del Penedès. En l'àmbit de la música actual, ha actuat amb Buika, Manu Guix, habitualment amb Marcelo Mercadante, i amb Sílvia Pérez Cruz, amb els quals ha col·laborat en els respectius últims projectes discogràfics i cinematogràfics. Ha enregistrat la música de diverses sèries de TV3,

pel·lícules i discs d'Alfonso Vilallonga, Arnau Bataller, Alfred Tapscott, Fernando Velázquez i Joan Albert Amargós. També col·labora amb el Murtra Ensemble i Títeres Etcétera. Ha estat membre de la Nederlands Kammerorkest, dirigida per Gordan Nikolić, i del quartet de solistes de la mateixa formació. Actualment és concertino de l'Orquestra Simfònica del Vallès. També forma part de l'últim projecte de Mayte Martín, *Dejà-vú*.

Maria Camahort, guitarra

És una guitarrista especialitzada en música de cambra i projectes interdisciplinaris. Té experiència com a intèrpret, compositora, arranjadora i educadora en contextos artístics molt variats.

Amb els seus projectes propis i altres col.laboracions, ha actuat en sales de concerts nacionals i internacionals, així com en nombrosos festivals: Londres, París, Sant Petersburg, Moscou, Edimburg, Brussel·les, Varsòvia, Cracòvia, Ciutat de Mèxic, Chicago, Auckland, Barcelona i Madrid, entre d'altres.

Va viure a Londres del 2008 al 2017 desenvolupant una carrera concertística on la seva faceta com a arranjadora i compositora va ser un element essencial. És el cas de projectes com MCQ Iberian Colors, amb el qual va publicar dos treballs discogràfics: *Iberian colors* (2015), i *Danzas, canciones y nanas* (2018). Altres projectes d'aquesta etapa inclouen la producció teatral *Don Quixot de la Manxa* (Little Soldier Productions), el musical *The last five years* (Barbican Centre, 2010), i els duos clàssics amb la flautista Lucy Driver (Premi Pro-Musicis 2013) i amb la soprano Laura Ruhí-Vidal.

El 2017 va tornar a Barcelona, on compagina la carrera com a instrumentista (projectes com Naisa Duo, Duo Tombant, Libere *ensemble*) amb la seva activitat com a compositora.

Ha estat guardonada amb el segon premi del I Certamen Llobet de Composició per a Guitarra, segon premi del III Concurs Internacional de Composició María de Pablos (Fundación Don Juan de Borbón), primer premi del IV Concurs Internacional de María de Pablos, seleccionada per la Fundació SGAE pels incentius d'estrenes 2020 i 2021, i per les beques per la recerca i la innovació del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya 2024. La seva obra per a quartet de corda *Nóos* es va estrenar al festival FIAS 2021 (Madrid), interpretada pel Cuarteto Bauhaus. El 2022 va fer la transcripció per a duet de guitarres de l'obra d'Enric Escudé-Cofiner, publicada per l'Editorial Boileau. Actualment col·labora amb la Fundació Cofiner i JSM Records en un projecte d'arranjaments per a guitarra sola de cançons compostes per Enric Escudé-Cofiner. Fins al dia d'avui les seves composicions per a guitarra i de música de cambra han estat interpretades a Espanya, el Regne Unit, França, els Estats Units, Bèlgica, Alemanya, Suïssa i Àustria.

El 2022 va publicar dos treballs discogràfics: *Keep my cows, s. XVI and XVII revisited* (amb el pianista i improvisador Carles Marigó), i *Somorrostro, el mar baila en la playa* (amb el guitarrista Anders Clemens Oien). Aquest 2025 està prevista la publicació de l'àlbum *París-Barcelona*, amb Libere Ensemble.

Pere Olivé, percussió

És un percussionista que recull la frescor de la tradició musical oral del seu país i l'academicisme de la percussió clàssica. Es llicencià en percussió històrica i música tradicional catalana a l'ESMUC, on ha estudiat amb Pedro Estevan. Més tard amplià la seva formació a la Schola Cantorum Basilensis (Suïssa). A més a més, s'ha format amb altres professors, com Andrea Piccioni, Michael Metzler, Yshai Afterman, Mauricio Molina i Glen Velez.

Com a intèrpret ha col·laborat amb formacions de renom internacional, com Le Poème Harmonique, L'Arpeggiata, Forma Antiqua, Ensemble Correspondances, La Grande Chapelle, Vespres d'Arnadí, Hespèrion XXI i Le Concert des Nations, tot participant en gires per Europa, els Estats Units, l'Amèrica del Sud, l'Àsia i Austràlia. També ha participat en l'espectacle de dansa i música *Romances inciertos, un autre Orlando*, dirigit per l'artista Nina Laisné, amb la qual han ofert més d'un centenar de funcions els últims anys. En formacions corals destaca la participació en produccions del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, O Vos Omnes i l'Escolania de Montserrat. A més, forma part dels grups Arbeau Project, OMAC, Quintet Montsant, Tañer, Cobla Catalana dels Sons Essencials, So Nat Grallers de Tarragona, Lucentum XVI i Quidni. Ha enregistrat una trentena de CDs, que van des de la música tradicional i antiga a la música contemporània.

Pel que fa a l'activitat docent, té més de vint anys d'experiència i actualment és professor de percussió històrica a l'ESMUC i percussionista repertorista del Departament de Música Tradicional del mateix centre.

Textos

Lluís Millet (1867-1941)

El cant de la Senyera

Text de Joan Maragall (1860-1911)

Al damunt dels nostres cants
aixequem una Senyera
que els farà més triomfants.

Au, companys, enarborem-la
en senyal de germandat!
Au, germans, al vent desfem-la
en senyal de llibertat.

Que voleï! Contemplem-la
en sa dolça majestat!

Al damunt dels nostres cants
aixequem una Senyera
que els farà més triomfants.

Oh bandera catalana!,
nostre cor t'és ben fidel:
volaràs com au galana
pel damunt del nostre anhel:

per mirar-te sobirana
alçarem els ulls al cel.

Al damunt dels nostres cants
aixequem una Senyera
que els farà més triomfants.

I et durem arreu enlaire,
et durem, i tu ens duràs:
voleiant al grat de l'aire,
el camí assenyalaràs.

Dona veu al teu cantaire,
llum als ulls i força al braç.

Amadeu Vives (1871-1932)

L'emigrant

Poema de Jacint Verdaguer (1845-1902)

Dolça Catalunya
Pàtria del meu cor,
quan de tu s'allunya
d'enyorança mor.

Hermosa vall, bressol de ma infantesa,
blanc Pirineu,
marges i rius, ermita al cel suspesa,
per sempre adeu!
Arpes del bosc, pinsans i caderneres,
cantau, cantau;
jo dic plorant a boscos i riberes:
adeu-siau!

Lluís M. Millet (1906-1990)

El rústec villancet

Poema de Josep Carner (1884-1970)

Una estrella cau al prat,
una flor s'ha esbadellat,
tot belant juga el ramat
amb la rossa macaruia.

Al·leluia, cor lassat!
Al·leluia, món gebrat!

Al·leluia, Déu és nat!
Al·leluia!

Cap herbei té tremolor,
ni cap deu fa el ploricó;
no hi ha fred ni tenebror,
que un pas d'ala se n'ho duia.

Al·leluia en tot racó!
Al·leluia en el dolor!
Al·leluia al pecador!
Al·leluia!

A Betlem van els infants
i els amics dant-se les mans
i els promesos i els germans
i la vella en sa capuia!

Al·leluia, vianants!
Al·leluia en nostres cants!
Al·leluia, catalans!
Al·leluia!

Pau Casals (1876 – 1973)

O vos omnes

Llibre de les Lamentacions 1:12

O vos omnes qui transitis per viam,
attendite et videte
si est dolor sicut dolor meus.

*Oh, vosaltres, homes que passeu pel
camí:
guaiteu i vegeu
si potser hi ha dolor com el meu.*

Enric Morera (1865-1942)

La sardana de les monges

Text d'Àngel Guimerà (1845-1924)

Al davant de l'ermita de Sant Rafel
les sardanes airores pugen al cel,
i tothom sent en l'ànima dolçor de mel.

Sardanes com aquestes mai s'han sentit.
Fins la ballen els avis quan ve la nit.
I als genolls de les mares salta el petit.

Per planúries i serres escampa el vent
de la cobla les notes alegrement,
i fins l'ona s'hi acosta, que al lluny la sent.

En un coll de muntanyes hi ha un monestir.
De puntetes les monges van al jardí,
que les roses encensen, i el llessamí.

Les sardanes arriben fins als seus cors
amb gatzara i rialles dels balladors,
i entorn d'elles, els arbres, quines remors!

Dues monges, en l'ombra, les mans s'han pres;
ja se n'hi ajunten d'altres, i altres després;
les de més lluny s'hi acosten; tothom ja hi és.

Ballen totes porugues, ben dolçament;
enrogides de galtes, mig somrient,
i sos peus en la terra, ni menys se'ls sent.

Rondinant l'abadessa ja se n'hi va.
Sent-hi a prop, llagrimaja; no sap renyar,
que ella també n'és filla de l'Empordà.

La lluna que s'aixeca, les monges veu.
Pel damunt de la tàpia la cara treu,
i els hi diu, bondadosa: –Balleu, balleu!

Bernat Vivancos (1973)

El cant dels ocells

Popular catalana

En veure despuntar
el major lluminar,
en la nit més ditxosa;
els ocellets, cantant,
a festejar-lo van
amb sa veu melindrosa.

Cantava el passarell:
–Oh, que formós i bell
és l’infant de Maria–
I diu l’alegre tord:
–Vençuda n’és la mort,
ja neix la vida mia–.

Joan Magrané (1988)

O vos omnes

Llibre de les Lamentacions 1:12

O VOS OMNES qui transitis per
viam, attendite et videte:
Si est dolor similis sicut dolor meus.
Attendite, universi populi, et videte
dolorem meum.
Si est dolor similis sicut dolor meus.

*VOSALTRES que passeu pel camí
mireu-ho bé i veureu
si hi ha un dolor com el meu dolor.
Mireu-ho bé, pobles de totes les nacions,
i veureu el meu dolor;
si hi ha un dolor com el meu dolor.*

Josep Vila i Casañas (1966)

Salve Regina

Litúrgia romana

Salve, Regina, mater misericordiae;
Vita, dulcedo et spes nostra salve.
Ad te clamamus, exsules filii Hevae.
Ad te suspiramus, gementes et flentes
in hac lacrimarum valle.

Eia ergo, advocata nostra,
illos tuos misericordes oculos ad nos
converte.
Et Iesum, benedictum fructum
ventris tui,
nobis post hoc exsilium ostende.
O clemens, o pia, o dulcis Virgo
Maria.
Salve!

*Salve Reina i Mare de Misericòrdia,
vida nostra, la nostra dolcesa i
esperança.
A tu plorem pobres exiliats fills d'Eva;
cap a tu sospirem,
en aquesta vall de llàgrimes.*

*Gira cap a nosaltres, graciosa advocada
nostra,
els teus ulls misericordiosos;
i després del nostre exili,
ensenya'ns el fruit beneït del teu ventre.
Oh clement, oh pietosa, oh dolça Verge
Maria.
Salve!*

Carles Prat i Vives (1985)

O magnum mysterium

Antífona litúrgica de Nadal

O magnum mysterium
ed admirabile sacramentum
ut animalia viderent Dominum
natum
jacentem in praesepio
O Beata Virgo
cujus viscera meruerunt
portare Dominum Jesum Christum.
Alleluia!

*Oh, gran misteri
i admirable sagrament,
que els animals van veure el Senyor nat,
jaient en un pessebre.
Oh benaurada Verge,
les entranyes de la qual meresqueren
portar el Senyor Jesucrist.
Al·leluia!*

Josep Ollé Sabaté (1987)

Ave Maris Stella

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
atque semper virgo,
felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabrielis ore,
funda nos in pace,
mutans Hevæ nomen.

Solve vincula reis,
profer lumen cæcis:
mala nostra pelle,
bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem:
sumat per te preces,
qui pro nobis natus,
tulit esse tuus.

Virgo singularis,
inter omnes mitis,
nos culpis solutos,
mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
iter para tutum:
ut videntis Jesum,
semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
summo Christo decus,
Spiritui Sancto,
tribus honor unus.
Amen.

*Salve, estrella del mar,
Salve santa Mare de Déu
i sempre Verge.
Feliç porta del cel.*

*Acceptant aquell "Ave"
de la boca de Gabriel,
i canviant el nom d'Eva,
heu establert la pau entre nosaltres.*

*Aixequen les cadenes dels captius,
doneu llum als cecs,
feu fora els nostres mals
i alimenteu-nos amb tot els béns.*

*Mostreu que sou mare,
fent que Ell aculli les nostres plegàries,
Aquell que, nascut per nosaltres,
ha volgut ser el nostre fill.*

*Verge singular,
única, la més amable,
quan serem alliberats dels pecats
feu-nos casts i humils.*

*Concediu-nos una vida pura,
feu que el nostre camí sigui segur,
per tal que veient Jesús
ens alegrem eternament.*

*Que la lloança sigui donada a Déu
Pare,
glòria al Fill
i a l'Esperit Sant,
i a la Santa Trinitat un sol homenatge.
Amén.*

Anna Campmany (1993)

Tota la gent de Rupit

Cançó tradicional de la Garrotxa

Tota la gent de Rupit
fan com els de Sant Celoni,
carregats d'envencions,
com el mestre Pere Antoni;

si jo sabia d'escriure,
i en faria un testament;
tot són flautes i flautetes,
tot això s'emporta el vent.

Tota la gent de Rupit
en són gent de galant traça,
ells mateixos s'han guarnit
una barca al mig de plaça.

Perquè la ribera hi passa
en allí en aquell indret,
ara no tardaran gaire
a ballar lo martinet.

Arnau Tordera (1986)

La fadrina galana

Cançó tradicional d'Osona

La fadrina va a la font
a buscar un cantiret d'aigua,
refilant com un ocell
i saltant com una daina.
Trarala, trarala, trarala trarà.

Al passar prop del molí
troba algú que l'esperava,
troba el fill del moliner
que li fa mitja rialla.
Ha ha ha, ha ha ha!

–Si em donessis un clavell,
jo te'n donaria un altre.
–Si tu em fessis un petó,
jo te'n tornaria quatre.
Muà, muà, muà, muà!

Quan tornava de la font
li botzina així sa mare:
–Molt trigaves a tornar.
–És la font que a penes raja.
La font, ai! que no raja mai.

La font, ai! que no rajará!
–Molt despençada vens!
–És que el vent m'ha escabellada!
–Molt enfarinada vas!
–És la pols que aixeca l'aire!

–Jo no veig que faci vent
ni que aixequi pols tan blanca!
–Aquí dalt pot ser que no...
però allà baix fa un altre oratge.
Tralara, tralara, trara, la la la!

Xavier Puig (1973)

Jota i fandango

Cançó tradicional del Baix Ebre

Fadrinets que festegeu
no ho fésseu a la ventura.
Festejant primer a la mare
tindreu la filla segura.

Jo tinc una tia bòrnia
i un oncle que no s'hi veu,
quan ma tia serà morta
tot lo d'ella sirà meu.

Tu que gastes tant de garbó
i'l *rodete* de sis trenes
per a balla'l fandanguito
t'has de rentar les orelles.

Ni que plogue ni que neve,
ni que fasse vent de dalt,
a la porta de Cinteta,
m'estaré fandanguejant.

Allà baix a la Ribera
n'hi havia un sapo, sapo,
als homes no'ls dia res
i a les dones guapo, guapo.

Josep-Lluís Guzmán i Antich (1954-2017)

Sa ximbomba

Melodia popular de Bunyola (Mallorca)

Sa ximbomba ja treu foc
i tant en sa nit com de dia;
perquè avonsevulla sia
n'ha de mester un bassiot.

Vós me deis rosa encarnada
i jo què diré de vós?

Sa ximbomba i es corn.
I olé,
no poden anar a l'oferta
i es meu guitarró desperta,
i olé,
ses joves qui tenen son.

Aineta, vols ser meva?
Vull ser teva, sí.

Vós me deis rosa encarnada
i jo què diré de vós?
Vos diré clavell hermós
collit de sa matinada.

Vet allà es meu estimat
que un temps me festejava,
jo encara no som casada,
i ell encara no ha trobat,
i ell encara no ha trobada
sa ximbomba.

Feliu Gasull (1959)

El comte Arnau

Cançó tradicional de Mallorca, Catalunya

La comtessa està asseguda, viudeta igual!,
la comtessa està asseguda
al seu palau.
Se li presenta a la cambra,
valga'm Déu val!,
se li presenta a la cambra
el comte Arnau.

–On teniu les vostres filles,
muller lleial?

On teniu les vostres filles,
viudeta igual?

–A la cambra són, que broden,
comte l'Arnau;
a la cambra són que broden
seda i estam.

–Deixeu-me endur una filla,
muller lleial,
que amb mi passarà les penes
que estic passant.

–Així com les heu guanyades,
valga'm Déu val!
Tot sol com pugueu passeu-les,
comte l'Arnau.

Què és aquest soroll que sento
comte Arnau?

Què és aquest soroll que sento
que'm dona espant?

–És el cavall que m'espera, muller lleial,
és el cavall que m'espera,
viudeta igual!

–Baixeu-li grana i civada,
comte l'Arnau,
baixeu-li grana i civada,
valga'm Déu val!

–No menja gra i civada,

muller lleial,
sinó ànimes damnades,
si n'hi donau.

Feu tancar aquella mina,
muller lleial;
feu tancar aquella mina,

viudeta igual;
que dona al convent de monges,
muller lleial;
que dona al convent de monges
de Sant Joan.

Quin'hora és que'l gall ja canta,
muller lleial?
Quin'hora és que'l gall ja canta,
viudeta igual?
–Les dotze hores són tocases, comte l'Arnau;
les dotze hores són tocases,
valga'm Déu val!

–Ara per la despedida,
muller lleial;
ara per la despedida
dem-nos les mans.
–Massa me les cremaríeu,
valga'm Déu val!

També et pot interessar...

Tardes al Palau

Divendres, 20.02.26 – 19 h

Petit Palau

—Beethoven i García-Tomás

Camerata Penedès

Lorenza Borrani, concertino i directora

L. van Beethoven: *Quartet n.º 14, op. 13* (versió per a orquestra de corda)

R. García-Tomás: obra estrena

Preu: 25 €

Mecenes d'Honor

Agrolimen

GRUP
euromadi

Sabadell
Fundació

Santander
Santander
Fundación

Damm
Fundació

Fundació "la Caixa"

HAVAS

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

The
NANDO
and ELSA
PERETTI
foundation

Mecenes Protectors

Agbar

artyplan

CASA SEAT

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

COL·LEGI DE
FARMACÈUTICS
DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli S.L.

endesa

eurofragance

exea
impact

The Puig Family
Foundation

factorenergia

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

FUNDACIÓ
Gandara

Fundación
Dvesta

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic
40th anniversary | 1985 - 2025

MITSUBISHI
ELECTRIC
Changes for the Better

moventia

Nestlé

Telefónica

Mecenes col·laboradors

ac
marca
Advancing
in Care

aena
aeroports
per a tu

CAR
DON
ER
GROUP

Coca-Cola

camins.cat

Deloitte

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

REIG **JOFRE**

savills

sesé

Mitjans Col·laboradors

ara

EL PAÍS
SEIZ CATALUNYA

elPeriódico

EL PUNT AVUI

FGC
Ferrocarrils
de la Generalitat
de Catalunya

LAVANGUARDIA

EUROPA

RAC1

SÀPIENS

3 CATALUNYA
RÀDIO

theNEW
BARCELONA
POST

TMB Transports
Metropolitans
de Barcelona

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Colonial – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – Maria José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

